

Гусак і Ластівка

Сергій Пилипенко

Біля ставочки ластівка сиділа.
(Сюди вона набрати мулу прилетіла).
Побачивши її, гусак регоче,
Глузує і ґерґоче:
— Яка шкандиба
На березі кульгає!
Вузька,
Мов риба,
А плавати не знає
Як.
Ось я — гусак —
Себе скрізь добре почуваю:
І хожу, й плаваю, й літаю,
Наче...
— Та все погано, мій гусаче!
Тут ластівка хвальку перепинила:
— Про мене краще
Їдне гаразд уміти,
Та не блудити.
І по тім слові полетіла.

Подивишся — і в світі так:
Мов той гусак,
До всього хтось береться
(І не сміється!)
Та тільки й встиг,
Мов з клоччя той батіг.